

Jeg vil blot minde om, at ved at indføre arbejdsmarkedsbidraget eller bruttoskatten i dansk skattepolitik tilnærmer vi os ganske langsomt den skattestruktur, man har i lande omkring os, som ikke på nogen måde kan kaldes specielt socialistiske, herunder Tyskland, hvor der altså er ganske væsentlige bidrag, som bliver taget, relateret til lønsummen og ikke til, hvad der kommer tilbage, efter man har trukket skat fra.

I en international verden, hvor både lønninger, personer, kapital og varer flyder frit over grænserne, er det nødvendigt, at skattesystemerne ikke er opbygget alt for forskelligt. Ellers går det galt, og det ved både Venstre og De Konservative udmærket godt med den europæiske indstilling, begge disse partier har.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Mener fru Elisabeth Arnold, at regeringen har overholdt de løfter, som man i sin tid gav omkring bruttoskatten?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hjemme over min sofa er der et fint billede broderet med korssting, hvor der står, hvad skattesatserne skal være i de 4 år, hvor skattereformen indføres, og der står for skatteåret 1997 8 pct. og for skatteåret 1998 8 pct.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Så må jeg igen henvise til det citat, hvor forhenværende skatteminister, hr. Ole Stavad, sagde, at når betingelserne er opfyldt, vil der ske en nedsættelse. Og det er lige præcis de betingelser, som regeringen hermed ændrer.

Kim Behnke (FP):

Da man i sin tid indførte bruttoskatten i Danmark, fordelte man bruttoskatten sådan, at en del gik til en sygedagpengefond, en del gik til en aktiveringsfond, og den største del gik til en dagpengefond. Det var ud fra filosofien om, at alle i samfundet ud fra en bruttoskat skulle være med til at betale til disse tre vigtige områder.

Hvad angår sygedagpengene, ja, man har jo ikke gjort alverden for at nedsætte udgifterne til sygedagpenge, al den stund ventelisterne til sygehusene stadig væk er så lange, at folk skal gå i urimelig lang tid med smerter og kvaler og dermed ofte være på sygedagpenge.

Så er der derimod Aktiveringsfonden, ja, den burde jo for længst have været fjernet fuldstændig, al den stund man ikke længere udbetaler penge til nogen som helst seriøse formål, men udelukkende bruger pengene til at holde en hel masse offentligt ansatte, aktiveringsvejledere osv., beskæftiget med at sidde og flytte papirbunker mellem hinandens skriveborde.

Så er der dagpengene. Ja, al den stund regeringen jo i den ene publikation efter den anden hævder, at ledigheden er faldet, burde dagpengedgifterne jo også tilsvarende være faldet. Og det er de jo egentlig også.

Hvorfor ønsker man så ikke at nedsætte bruttoskatten? Ja, det fik vi jo en smagsprøve på allerede sidste efterår. I forbindelse med finanslovdiskussionen og i forbindelse med de forskellige lovbehandlinger i december måned benyttede regeringen sig allerede på det tidspunkt af venstrefløj for at forhindre en forhøjelse af bruttoskatten i 1997 fra forventet 7,9 til 8 pct. Der fik vi en smagsprøve på, at det her altså antagelig var en tilbagevendende begivenhed. Hver gang der var udsigt til, at bruttoskatten skulle sættes en lille smule ned, ville man være parat til at gå ind med et lovindgreb og forhindre en skattenedsættelse.

Vi kan jo godt se, hvad tegningen er. Man har så sent som for en måneds tid siden nok en gang i offentligheden diskuteret muligheden for at forhøje bruttoskatten ikke kun fra 8 til 12 pct., men til 16 og måske endda helt op til 20 pct. Vi ved godt, hvad planen er.

Derfor er der ingen tvivl om, at da man i sin tid indførte bruttoskatten og lovede, at den skulle blive nedsat på det tidspunkt, hvor ledigheden faldt, ja, så var det et forsøg på at give bruttoskatten en indpakning, så man ikke fik alt for meget vrøvl med den ganske almindelige arbejder.

Nu er vi ved at være fremme ved den situation, hvor bruttoskatten skulle sættes ned, og det ønsker man så ikke at gøre.

Jeg kan, ligesom fru Gitte Seeberg var inde på, ikke forstå, at ministeren i de skriftlige bemærkninger på side 2 skriver, at der ikke er nogen provenumæssige konsekvenser. Jo, det er der da. Det er der da! I 1998 burde bruttoskatten have været 7,9 pct. eller måske endda en endnu lavere procent.

Det, at man vedtager dette her lovforslag, bevirker jo altså, at man får et tocifret millionbeløb ekstra ned i statskassen, som man ikke skulle have haft, præcist som tilfældet er her i 1997,